Sbírka soudních rozhodnutí

STANOVISKO GENERÁLNÍHO ADVOKÁTA
MELCHIORA WATHELETA
přednesené dne 30. května 2017 [1]

Věc C-649/15 P

TV2/Danmark A/S
proti

Evropské komisi

„Kasační opravný prostředek – Státní podpory – Článek 107 odst. 1 SFEU – Veřejnoprávní vysílání – Opatření přijatá dánskými orgány vůči dánské televizní stanici TV2/Danmark – Pojem ‚podpory poskytované státem nebo ze státních prostředků' – Rozsudek Altmark"

1. Kasačním opravným prostředkem se TV2/Danmark A/S (dále jen „TV2 A/S") domáhá částečného zrušení rozsudku Tribunálu Evropské unie TV2/Danmark v. Komise [2], kterým Tribunál zrušil rozhodnutí Komise 2011/839/EU [3] v rozsahu, v němž měla Evropská komise za to, že příjmy z reklamy z let 1995 a 1996 převedené na společnost TV2/Danmark prostřednictvím TV2-Fonden (fond TV2) představují státní podpory, a ve zbývající části její žalobu zamítl (TV2 A/S je dánská televizní akciová společnost, která byla založena, aby s účetními a daňovými účinky k 1. lednu 2003 nahradila nezávislý státní podnik TV2/Danmark, dále jen „TV2"). Tato věc souvisí s věcmi C-656/15 P a C-657/15 P, v nichž se jedná rovněž o kasační opravné prostředky proti napadenému rozsudku a v nichž také dnes přednesu své stanovisko. Je rovněž blízká věci, v níž byl vydán nedávný rozsudek (ze dne 8. března 2017), Viasat Broadcasting UK v. Komise (C-660/15 P, EU:C:2017:178).

I. Skutkový základ sporu

2. Vzhledem k tomu, že skutkový základ této věci je totožný se skutkovým základem věci C-656/15 P, odkazuji na body 2 až 15 mého stanoviska v uvedené věci předneseného rovněž dnešního dne.

II. Řízení před Tribunálem a napadený rozsudek

3. Ze stejných důvodů odkazuji na body 16 až 19 mého stanoviska ve věci C-656/15 P.

1 – Původní jazyk: francouzština.

2 – Rozsudek ze dne 24. září 2015 (T-674/11, dále jen „napadený rozsudek", EU:T:2015:684).

3 – Rozhodnutí ze dne 20. dubna 2011 o opatřeních učiněných Dánskem (C 2/03) ve prospěch TV2/Danmark (Úř. věst. 2011, L 340, s. 1, dále jen „sporné rozhodnutí").

III. Ke kasačnímu opravnému prostředku

4. Na podporu svého kasačního opravného prostředku uplatňuje společnost TV2 A/S dva důvody týkající se výkladu a uplatnění čtvrté podmínky stanovené Soudním dvorem v rozsudku ze dne 24. července 2003, Altmark Trans a Regierungspräsidium Magdeburg, (C-280/00, dále jen „rozsudek Altmark“, EU:C:2003:415, a pokud jde o tyto podmínky, „podmínky judikátu Altmark“), a kvalifikace prostředků plynoucích z poplatku, které TV2 převáděla svým regionálním stanicím.

5. V souladu s čl. 76 odst. 2 svého jednacího řádu Soudní dvůr učinil závěr, že po skončení ústní části řízení má dostatečné podklady pro rozhodnutí a ústní jednání tedy není nezbytné.

A. K prvnímu důvodu (čtvrtá podmínka judikátu Altmark)

1. Shrnutí argumentů účastníků řízení

6. TV2 A/S tvrdí, že Tribunál se tím, že zamítl hlavní návrhové žádání její žaloby na základě nesprávného výkladu a uplatnění čtvrté podmínky judikátu Altmark, dopustil nesprávného právního posouzení.

7. TV2 A/S se zejména domnívá, že vzhledem ke specifické povaze veřejné služby TV2 a uplatnění podmínek judikátu Altmark se zpětnou účinností neměl Tribunál vykládat a aplikovat čtvrtou podmínku judikátu Altmark striktně doslovně, ale pouze ověřit, zda v projednávaném případě bylo dosaženo jejího cíle.

8. Podle TV2 A/S je totiž aplikace, kterou provedl Tribunál, nemožná, jelikož odvětví, v němž TV2 působí, nemá soutěžní a obchodní rozměr, a neexistuje tedy „referenční podnik“, s nímž by bylo možné provést srovnání, které vyžaduje uvedená podmínka.

9. TV2 A/S má tedy za to, že Tribunál měl aplikovat čtvrtou podmínku judikátu Altmark s přihlédnutím k jejímu cíli [4], a konstatovat, že s ohledem na kontrolu účetnictví TV2, kterou provádí Rigsrevisionen (Účetní dvůr, Dánsko), bylo tohoto cíle dosaženo, a tato podmínka tedy byla splněna.

10. TV2 A/S dodává, že její tezi podporuje okolnost, že v projednávané věci byly podmínky judikátu Altmark použity se zpětnou účinností, jakož i z toho plynoucí zásah do právní jistoty.

11. Dánské království se připojuje k argumentům, které uplatňuje TV2 A/S na podporu svého kasačního opravného prostředku.

12. Komise a společnost Viasat Broadcasting UK Ltd (dále jen „Viasat“) zpochybňují přípustnost tohoto důvodu společnosti TV2 A/S a mají za to, že tento důvod je každopádně neopodstatněný.

13. V replice TV2 A/S nesouhlasí s argumentací Komise a společnosti Viasat zpochybňující přípustnost tohoto důvodu a trvá na tom, že její argumenty skutečně vznášejí právní otázky.

14. Dánské království v duplice tvrdí, že otázka týkající se toho, jakým způsobem je třeba chápat a uplatňovat čtvrtou podmínku judikátu Altmark, je otázkou právní a posouzení této otázky Tribunálem představuje právní posouzení, které může přezkoumat Soudní dvůr v rámci kasačního opravného prostředku.

4 – Podle společnosti TV2 A/S k tomu, aby byla čtvrtá podmínka judikátu Altmark splněna, v podstatě stačí, aby vyrovnání za služby poskytované při plnění povinností veřejné služby bylo použito efektivně, s cílem poskytovat veřejnou službu co nejlépe za co možná nejnižší cenu.

2. Posouzení

a) K přípustnosti

15. Souhlasím s Komisí a společností Viasat v tom, že cílem argumentů uvedených společností TV2 A/S je přimět Soudní dvůr k novému posouzení skutkového stavu, který byl zjištěn Tribunálem. TV2 A/S neuvádí ani jeden samostatný argument vycházející z nesprávného právního posouzení ze strany Tribunálu. Pokud jde o několik argumentů týkajících se právních otázek, ty jsou neoddělitelné od výtky, kterou TV2 A/S vyvozuje z nesprávného výkladu dánského práva ze strany Tribunálu, což je rovněž skutkovou otázkou [5].

16. TV2 A/S se kromě toho nedovolává zjevného zkreslení skutkového stavu Tribunálem. Ostatně v takovém případě by TV2 A/S ještě musela prokázat, že kdyby Tribunál skutkový stav nezkreslil (*quod non*), byl by výsledek sporu jiný, což TV2 A/S rovněž neprokazuje.

17. Kromě toho, jak uvádí Viasat, kasační opravný prostředek obsahuje pouze velmi obecnou kritiku napadeného rozsudku. Kasační opravný prostředek podaný společností TV2 A/S neobsahuje ani nové argumenty, ale v podstatě odkazuje na argumenty již předložené Tribunálu, jimiž se Tribunál před jejich odmítnutím již pečlivě zabýval

18. Několika bodům se budu věnovat podrobněji.

1) K aplikaci čtvrté podmínky judikátu Altmark s ohledem na její cíl

19. Tribunál v napadeném rozsudku (bod 70) konstatoval, že „nelze připustit, že odvětví vysílání postrádá hospodářský a soutěžní rozměr“, s čímž společnost TV2 A/S nesouhlasí, a dokonce tvrdí, že nelze najít referenční podnik, se kterým by bylo možné srovnat náklady na veřejnou službu, což podle ní vede k tomu, že čtvrtá podmínka judikátu Altmark nebyla aplikována v souladu se svým zněním.

20. Rád bych nejprve uvedl, že otázka, zda existuje průměrný, správně řízený a přiměřeně vybavený podnik, se kterým mohou být srovnány náklady TV2, je otázkou, která se týká skutkového stavu věci, tudíž nepodléhá přezkumu ze strany Soudního dvora, neboť nebylo namítáno žádné zkreslení důkazů a TV2 A/S nepoukazuje ve své argumentaci na nesprávné právní posouzení.

21. Dodávám, že v bodech 51 až 73 napadeného rozsudku Tribunál pečlivě zkoumal argumentaci TV2 A/S a s velmi podrobným odůvodněním odmítl tezi, že čtvrtá podmínka judikátu Altmark musí být v takové věci, o jakou se zde jedná, použita přiměřeně, přičemž v bodě 119 napadeného rozsudku výslovně uvedl, že lze najít průměrný, správně řízený a přiměřeně vybavený podnik, s nímž lze náklady společnosti TV2 A/S srovnat, a odmítl argumenty této společnosti, že takový podnik nelze nalézt.

22. TV2 A/S přitom tyto body v kasačním opravném prostředku nezpochybňuje, nicméně opakuje, že je nemožné provést srovnání s ostatními obchodními podniky.

2) K nedostatečnosti kontroly ze strany Účetního dvora

23. TV2 A/S dále tvrdí, že Tribunál měl konstatovat, že stálá kontrola vykonávaná Účetním dvorem k ověření, zda TV2 je podnik po hospodářské stránce správně řízený, je dostačující k tomu, aby zaručila dodržení základního cíle čtvrté podmínky judikátu Altmark.

5 – Skutečnost, že argumenty společnosti TV2 A/S vycházejí především z jejích prohlášení a vysvětlení týkajících se skutkového stavu věci, se ukazuje obzvláště jasně v bodech 27 až 48, 54 až 62 a 85 až 111 kasačního opravného prostředku. V souvislosti s argumenty společnosti TV2 A/S založenými na dánském právu viz rovněž bod 68 tohoto stanoviska.

24. Tribunál nicméně po posouzení důkazů předložených v projednávané věci, jak byly uvedeny ve sporném rozhodnutí a předloženy Tribunálu v průběhu řízení, dospěl k závěru, že argumenty uvedené žalobkyní k následné kontrole TV2 „nemohou v žádném případě při podrobnějším prozkoumání obstát“.

25. Jak uvádí Komise, i za předpokladu, že by bylo namístě aplikovat v projednávané věci čtvrtou podmínku judikátu Altmark nikoliv podle jejího znění, ale naopak provést výklad ustanovení na základě jeho účelu, jedná se každopádně o otázku, která se týká skutkového stavu věci, a nepodléhá tudíž přezkumu ze strany Soudního dvora.

26. Je třeba podotknout, že ani zde TV2 A/S nenamítala zkreslení důkazů obsažených ve spise ze strany Tribunálu ani neupřesnila, které důkazy byly případně Tribunálem zkresleny, ani neprokázala existenci pochybení při přezkumu provedeném Tribunálem, která jej mohla vést ke zkreslení důkazů obsažených ve spise.

3) Pokud existují právní argumenty, jsou v každém případě neúčinné

27. Před Tribunálem se společnost TV2 A/S na podporu svého návrhu na zrušení sporného rozhodnutí tvrdila, že došlo k nesprávnému právnímu posouzení ze strany Komise (v tom, že údajně použila nesprávnou právní kvalifikaci v rámci čtvrté podmínky judikátu Altmark) a zároveň k pochybení Komise při zjišťování skutkového stavu věci.

28. Tribunál zamítl důvody formulované žalobkyní ve dvou „etapách“. Tribunál nejprve uvedl, že Komise použila správné právní kritérium (tedy použití čtvrté podmínky judikátu Altmark v plném rozsahu). Poté ověřil, zda by výsledek sporu byl jiný, kdyby navrhovatelka měla pravdu, pokud jde o právní kritérium, které je třeba použít (tady aplikace čtvrté podmínky judikátu Altmark na základě jejího účelu). V rámci svrchovaného posouzení skutkového stavu Tribunál konstatoval, že výsledek sporu by byl totožný, i kdyby aplikoval právní kritérium prosazované navrhovatelkou [6].

29. Jak uvádí Komise, vzhledem k tomu, že Tribunál se věnoval těmto dvěma etapám v rámci důvodů uplatněných navrhovatelkou v prvním stupni, může mít TV2 A/S se svým kasačním opravným prostředkem úspěch pouze tehdy, když prokáže, že došlo jak ke zjevnému zkreslení skutkového stavu, tak k nesprávnému právnímu posouzení, pokud jde o volbu použitelného právního kritéria.

30. Vzhledem k tomu, že TV2 A/S netvrdí, že došlo ke zjevnému zkreslení skutkového stavu, nemusí se Soudní dvůr zabývat otázkou, zda došlo k nesprávnému právnímu posouzení.

31. Obě čistě skutkové otázky a „právní“ argumenty uvedené společností TV2 A/S – podle nichž musí v jejím konkrétním případě neexistence referenčního podniku působícího za běžných tržních podmínek a obchodního rozměru veřejnoprávního vysílání vést k teleologické aplikaci čtvrté podmínky judikátu Altmark – totiž všechny vycházejí z předpokladu, že Soudní dvůr učiní jiná skutková zjištění než Tribunál, což je nesprávné.

32. Kromě toho Tribunál v bodech 132 až 148 napadeného rozsudku provedl přezkum a dospěl k závěru, uvedenému pro úplnost, že i kdyby v projednávaném případě měla být čtvrtá podmínka judikátu Altmark aplikována jen v její podstatě nebo méně rigidně, byl by výsledek sporu totožný.

33. Za těchto podmínek mám za to, že argumentace společnosti TV2 A/S musí být odmítnuta jako neúčinná.

6 – Bod 70 napadeného rozsudku, pokud jde o to, zda odvětví vysílání má soutěžní a hospodářský rozměr, bod 119, pokud jde o otázku, zda je možné najít průměrný podnik, se kterým lze srovnat náklady TV2, a body 132 až 148, pokud jde o to, zda je následná kontrola TV2 ze strany Účetního dvora dostatečná.

34. Argumenty společnosti TV2 A/S přezkoumám meritorně pouze pro úplnost.

b) K věci samé

1) K uplatnění čtvrté podmínky judikátu Altmark s ohledem na její cíl

i) Čtvrtá podmínka je plně použitelná

35. Pokud jde o aplikaci a výklad čtvrté podmínky judikátu Altmark, nedomnívám se, že lze Tribunálu vytýkat, že porušil zásadu právní jistoty tím, že rozhodl, že se tato podmínka použije v plném rozsahu, a že ji aplikoval se zpětnou účinností.

36. Je jasné, že čtyři podmínky judikátu Altmark jsou kumulativní a vzhledem k tomu, že se jedná o zásadní rozsudek – v němž Soudní dvůr definoval sérii podmínek s obecnou působností – není namístě měnit rozsah stanovených podmínek, které se týkají specifické situace, a sice situace, kdy podniky, které jsou příjemci podpory za účelem plnění povinností veřejné služby, „ve skutečnosti nejsou finančně zvýhodněny, a účinkem uvedeného zásahu tedy není poskytnout těmto podnikům výhodnější soutěžní postavení oproti konkurenčním podnikům“ [7].

37. Jak uvádí Komise, vzhledem k tomu, že pojem „státní podpora“ má objektivní povahu, nemůže být vykládán rozdílně podle odvětví dotčeného v dané věci. Pojetí, které může být žádoucí u odvětví, která mají specifické vlastnosti, se tedy neprojeví při posuzování existence státní podpory (což podléhá objektivnímu posouzení), ale může se projevit při posuzování slučitelnosti státní podpory s vnitřním trhem [8].

38. Účelem podmínek judikátu Altmark je určit cenu, která by byla požadována na obecném trhu (tržní cenu) za plnění, které představuje dotčená veřejná služby, za účelem ověření, zda by takové plnění mohlo být nabízeno (za stejných podmínek bez státního zásahu).

ii) Aplikace podmínek judikátu Altmark ratione temporis

39. TV2 A/S zpochybňuje aplikaci těchto podmínek se zpětnou účinností.

40. Stačí připomenout judikaturu Soudního dvora [9], citovanou v bodě 79 napadeného rozsudku, podle níž „rozsudek vydaný v řízení o předběžné otázce není konstitutivní, ale čistě deklaratorní povahy, s tím důsledkem, že jeho účinky sahají v zásadě k datu, kdy vykládané pravidlo vstoupilo v platnost“.

41. V témže bodě napadeného rozsudku Tribunál ostatně správně poznamenal, že Soudní dvůr se nerozhodl omezit účinky svého rozsudku Altmark v čase.

42. Argumentace společnosti TV2 A/S podle všeho souvisí především s finančními důsledky kvalifikace předmětných opatření jako „státní podpory“, na základě podmínek judikátu Altmark, pro TV2, třebaže tato opatření byla přijata dávno před vyhlášením tohoto rozsudku.

43. Tribunál přitom rovněž vyloučil možnost, že by tyto případné finanční důsledky mohly v projednávaném případě opravňovat TV2 A/S k tomu, aby se na základě zásady právní jistoty domáhala nepoužití těchto podmínek [10].

7 – Bod 87 rozsudku Altmark.

8 – To vyplývá rovněž ze znění Amsterodamského protokolu, který přebírá znění čl. 106 odst. 2 SFEU.

9 – Rozsudek ze dne 8. září 2011, Q-Beef a Bosschaert (C-89/10 a C-96/10, EU:C:2011:555, bod 48, jakož i citovaná judikatura).

10 – Body 81 a 82 napadeného rozsudku.

iii) Ke srovnání s průměrným nebo referenčním podnikem

44. Jak uvádí společnost Viasat, i kdyby bylo konstatováno, že konkrétní srovnání s jiným podnikem nebylo v projednávaném případě možné a bylo k tomu vyvinuto veškeré úsilí – s čímž napadený rozsudek nesouhlasí (bod 119) – je třeba mít na paměti, že Dánské království mohlo využít zadávacího řízení, jelikož rozsudek Altmark nabízí dvě řešení ke splnění čtvrté podmínky, kterou stanoví, a sice volbu poskytovatele veřejné služby po provedení zadávacího řízení *nebo* omezení vyrovnávací platby za závazek veřejné služby na náklady vynaložené průměrným, správně řízeným podnikem na plnění veřejné služby.

45. Z bodů 116 a 117 napadeného rozsudku vyplývá, že k učinění závěru, že čtvrtá podmínka judikátu Altmark je splněna, nestačí prokázat, že příjemce sám je správně řízený a přiměřeně vybavený podnik (argument společnosti TV2 A/S). Nezbavuje to povinnosti najít referenční podnik.

46. Každopádně argument TV2 A/S, podle něhož je možné splnit čtvrtou podmínku judikátu Altmark v konkrétním případě, kdy nelze identifikovat referenční podnik, je v projednávaném případě irelevantní, jelikož Tribunál již v bodě 119 napadeného rozsudku dospěl k závěru, že lze najít referenční podnik, s nímž mohou být náklady TV2 srovnány.

47. V bodech 52 a 53 kasačního opravného prostředku se TV2 A/S dovolává rozsudků BUPA a další v. Komise [11] a CBI v. Komise [12] na podporu tvrzení, že podle okolností může být nezbytné čtvrtou podmínku judikátu Altmark přizpůsobit – na základě sledovaných cílů.

48. Stačí však uvést, že tuto tezi již Tribunál pečlivě zkoumal, načež ji zamítl (body 57 až 63 a 68 až 70 napadeného rozsudku); tuto skutečnost ovšem TV2 A/S ve svém kasačním opravném prostředku pomíjí.

49. Jak je uvedeno v napadeném rozsudku (body 57 a 58), ve věci, v níž byl vydán rozsudek ze dne 12. února 2008, BUPA a další v. Komise (T-289/03, EU:T:2008:29), byly okolnosti velmi odlišné, a nesrovnatelné s okolnostmi projednávané věci. TV2 A/S se přitom nevyjádřila k odmítnutí jejích argumentů v tomto ohledu ze strany Tribunálu.

50. Pokud jde o rozsudek CBI, stačí uvést, že v této věci se nejednalo o povolení upraveného použití čtvrté podmínky judikátu Altmark. Konstatování Tribunálu, že se jednalo o velmi specifické odvětví, odvětví nemocniční péče, které nutně nemá takový soutěžní a obchodní rozměr, tedy neměla vliv na posouzení otázky, zda byla splněna čtvrtá podmínka judikátu Altmark [13].

51. Každopádně se domnívám (stejně jako Komise), že je nepopiratelné, že odvětví veřejnoprávního vysílání má soutěžní a obchodní rozměr, což ostatně Tribunál konstatoval v rámci svrchovaného posouzení skutkového stavu v projednávané věci.

2) K argumentu založenému na kontrole, kterou provádí Účetní dvůr

52. Jak uvádí společnost Viasat, důvody a návrhová žádání společnosti TV2 A/S musí být *a priori* chápány tak, že v projednávaném případě *není* splněna čtvrtá podmínka judikátu Altmark chápaná doslovně, a *nedošlo* tedy k analýze nákladů, které by průměrný a správně řízený podnik vynaložil na plnění těchto povinností veřejné služby.

11 – Rozsudek ze dne 12. února 2008, BUPA a další v. Komise (T-289/03, EU:T:2008:29).

12 – Rozsudek ze dne 7. listopadu 2012, CBI v. Komise (T-137/10, dále jen „rozsudek CBI“, EU:T:2012:584).

13 – Rozsudek CBI, body 35 a 36 (viz rovněž body 289 a násl.).

53. Posouzení kontroly, kterou provádí Účetní dvůr, má tedy v zásadě význam pouze tehdy, kdyby Soudní dvůr konstatoval (což by podle mého stanoviska bylo nesprávné), že v případě TV2 musí být použití čtvrté podmínky judikátu Altmark upraveno ve smyslu, který prosazuje TV2 A/S.

54. Domnívám se, že Tribunál v projednávané věci aplikoval čtvrtou podmínku judikátu Altmark správně, když požadoval srovnání nákladů TV2 s náklady, které by vynaložil správně řízený a přiměřeně vybavený podnik.

55. V málo pravděpodobném případě, že by Soudní dvůr měl za to, že v projednávaném případě není namístě aplikovat čtvrtou podmínku judikátu Altmark v souladu s jejím zněním, ale je naopak třeba ji aplikovat na základě jejího účelu, je nesporné, že Tribunál dospěl k závěru, po posouzení důkazů předložených v projednávaném případě, jak byly uvedeny ve sporném rozhodnutí a předloženy Tribunálu v průběhu řízení, že argumenty žalobkyně ohledně následné kontroly TV2 „nemohou v žádném případě při podrobnějším prozkoumání obstát“ [14].

56. Z výše uvedeného vyplývá, že první důvod musí být odmítnut jako nepřípustný a v každém případě zamítnut jako neopodstatněný.

B. K druhému důvodu (prostředky regionálních stanic)

1. Shrnutí argumentů účastníků řízení

57. V rámci druhého důvodu TV2 A/S tvrdí, že vzhledem k tomu, že Tribunál meritorně přezkoumal a zamítl druhou část podpůrného návrhového žádání, i když TV2 A/S a Komise *nebyly ve sporu*, pokud jde o kvalifikaci prostředků plynoucích z poplatku, které TV2 převáděla svým regionálním stanicím, rozhodl Tribunál *ultra petita*, překročil meze své kontroly a porušil zásadu kontradiktornosti.

58. TV2 A/S kromě toho uvádí, že meritorní posouzení Tribunálu je založeno na zjevně nesprávném výkladu dánského práva.

59. TV2 A/S konkrétně tvrdí, že z tohoto práva nevyplývá, že TV2 musela platit svým regionálním stanicím odměnu za poskytování regionálních programů vysílaných TV2 nebo že převod prostředků plynoucích z poplatku na tyto stanice představoval povinnost odměny, kterou na sebe vzala sama TV2 vůči uvedeným stanicím, jako protiplnění za poskytování uvedených programů.

60. Dánské království se připojuje k argumentům, které uplatňuje TV2 A/S na podporu svého kasačního opravného prostředku.

61. Komise a společnost Viasat zpochybňují přípustnost tohoto důvodu společnosti TV2 A/S a mají za to, že je každopádně neopodstatněný.

62. Komise zejména upřesňuje, že kdyby Soudní dvůr neodmítl tento důvod jako nepřípustný, musel by rozhodnout, že vzhledem k tomu, že TV2 A/S v průběhu řízení před Tribunálem kladla důraz na svou shodu s Komisí v tom, že bod žaloby směřující ke zrušení sporného rozhodnutí v rozsahu, v němž kvalifikovalo převod prostředků plynoucích z poplatku z TV2 na její regionální stanice jako „státní podporu“, měl být odmítnut jako bezpředmětný, měl Tribunál konstatovat, že tento bod již nesměřuje ke zrušení sporného rozhodnutí v tomto bodě a prohlásit ho za nepřípustný.

14 – Bod 132 napadeného rozsudku. Tribunál zkoumal argumenty společnosti TV2 A/S, které tvrdí, že čtvrtá podmínka judikátu Altmark byla splněna „v je[jí] podstatě“, v bodech 133 až 148 napadeného rozsudku.

63. V této souvislosti Komise dodává, že třebaže je zjevné, že uvedené prostředky představují státní podporu, ze sporného rozhodnutí jako takového nevyplývá, že Komise měla v úmyslu se k této otázce vyjádřit (otázce, zda prostředky plynoucí z poplatku, které TV2 převedla regionálním stanicím, představovaly stání podpory či nikoliv).

2. Posouzení

a) K přípustnosti

64. TV2 A/S namítá zjevně nesprávný výklad dánského práva ze strany Tribunálu („[k]onstatování, ze kterých vychází formulovaný závěr, nelze dovodit ze spisu a jsou ve zjevném rozporu s dánským právem“, v bodě 84 kasačního opravného prostředku).

65. Výklad vnitrostátního práva je však otázka, která nepodléhá přezkumu Soudního dvora.

66. Kromě toho nedošlo ke zjevnému zkreslení skutkového stavu věci ze stran Tribunálu, kterého se TV2 A/S ostatně ani nedovolává.

67. Jak uvádí Komise, skutkový stav projednávané věci je nesporně velmi složitý. To platí zejména o dánských právních předpisech v dané oblasti, což práci Tribunálu neusnadnilo.

68. Nic to však nemění na tom, že TV2 A/S neupřesnila, které důkazy byly případně Tribunálem zkresleny, ani neprokázala existenci pochybení při přezkumu provedeném Tribunálem, která jej mohla vést ke zkreslení důkazů obsažených ve spise. Namísto toho používá tuto argumentaci jako záminku k tomu, aby bylo ve stadiu kasačního opravného prostředku provedeno nové podrobnější zkoumání dánského práva (viz body 85 až 111 kasačního opravného prostředku), a k napadení toho, jak Tribunál posoudil důkazy, které představují relevantní ustanovení tohoto práva, ačkoliv tyto důkazy již byly do hloubky analyzovány v napadeném rozsudku.

69. TV2 A/S cituje rozsudky ze dne 18. července 2007, Industrias Químicas del Vallés SA (C-326/05 P, EU:C:2007:443, body 57 až 60), a ze dne 3. dubna 2014, Francie v. Komise (C-559/12 P, EU:C:2014:217, body 78 až 81), na podporu tvrzení, že zjevně nesprávný výklad vnitrostátního práva, na který poukazuje, podléhá plně přezkumu Soudního dvora.

70. Svými argumenty a novým zkoumáním dánského práva v kasačním opravném prostředku přitom TV2 A/S ve skutečnosti napadá pouze to – jako tomu bylo ve věci, v níž byl vydán rozsudek ze dne 3. dubna 2014, Francie v. Komise (C-559/12 P, EU:C:2014:217) – jak Tribunál posoudil důkazy, které představují relevantní ustanovení tohoto práva, což již bylo podrobně zkoumáno v napadeném rozsudku (body 166 až 173).

71. Druhý důvod je tedy podle mého názoru nepřípustný.

72. Argumenty společnosti TV2 A/S tedy přezkoumám meritorně pouze pro úplnost.

b) K věci samé

73. TV2 A/S tvrdí, že Tribunál se odchýlil od základních zásad procesního práva, když v bodech 152 až 157 napadeného rozsudku (části, která meritorně zkoumá a zamítá druhou část návrhového žádání, které TV2 A/S podpůrně formulovala před Tribunálem), provedl úvodní výklad sporného rozhodnutí (podle společnosti TV2 A/S neměl Tribunál konstatovat, že TV2 podléhala autonomní povinnosti výplaty vůči svým regionálním stanicím).

74. Jak uvádí společnost Viasat, okolnost, že před Tribunálem se Komise a TV2 A/S shodly na výkladu sporného rozhodnutí, nemění jeho svobodu vykládat toto rozhodnutí ve věci, v níž je zpochybňováno.

75. Unijní soud totiž musí posoudit akt ve světle jeho odůvodnění, aniž je Komise může během řízení měnit.

76. Například podle ustálené judikatury „je cílem povinnosti odůvodnit individuální rozhodnutí umožnit Soudnímu dvoru [nebo Tribunálu] výkon jeho přezkumu legality rozhodnutí a poskytnout dotyčné osobě dostatek údajů, aby věděla, zda je rozhodnutí opodstatněné, nebo zda je případně stiženo vadou, která umožňuje zpochybnit jeho platnost […]. Odůvodnění tedy musí být dotčené osobě v zásadě sděleno současně s rozhodnutím, jímž se nepříznivě zasahuje do jejího právního postavení. Chybějící odůvodnění nemůže být zhojeno skutečností, že se dotyčná osoba dozví důvody rozhodnutí v průběhu řízení před Soudním dvorem [nebo Tribunálem]“ [15].

77. Domnívám se tedy, že Tribunál se nedopustil nesprávného právního posouzení, když vyložil bod 194 odůvodnění sporného rozhodnutí, i když se TV2 A/S a Komise v průběhu řízení shodly na způsobu výkladu tohoto aktu, a to s ohledem na to, že TV2 A/S nechtěla vzít příslušný návrh zpět (viz napadený rozsudek, body 154 a 157).

78. V bodě 168 napadeného rozsudku [16] Tribunál rozhodl na základě skutkového stavu, jak vyplýval ze sporného rozhodnutí a ze spisu – že o TV2 nelze mít za to, že jednala vůči svým regionálním stanicím pouze jako „výplatní subjekt“ (bod 166), nýbrž je třeba mít spíše za to, že podléhá autonomní povinnosti výplaty vůči uvedeným stanicím (bod 167).

79. Posouzení skutkového stavu věci Tribunálem vyplývá kromě toho z bodů 169 až 173 napadeného rozsudku, kde zkoumá dánské právní předpisy, z nichž vychází jeho závěr.

80. Nadto samotná Komise (a to navzdory jejím argumentům uvedeným v bodech 62 a 63 tohoto stanoviska) připouští, že závěry, které Tribunál vyvodil z výkladu sporného rozhodnutí, jsou právně správné [17].

81. Každopádně otázka, zda TV2 podléhala autonomní povinnosti výplaty vůči svým regionálním stanicím, je otázkou, která se týká skutkového stavu věci, a nepodléhá tudíž přezkumu ze strany Soudního dvora.

82. Z toho vyplývá, že první důvod musí být odmítnut jako nepřípustný a v každém případě zamítnut jako neopodstatněný. Kasační opravný prostředek tedy musí být v plném rozsahu zamítnut.

C. K nahrazení odůvodnění

83. Komise tvrdí, že Tribunál se dopustil nesprávného právního posouzení, když rozhodl, že druhá podmínka judikátu Altmark byla v projednávaném případě splněna a vyzývá Soudní dvůr, aby nahradil v tomto ohledu odůvodnění.

15 – Rozsudek ze dne 28. června 2005, Dansk Rørindustri a další v. Komise (C-189/02 P, C-202/02 P, C-205/02 P až C-208/02 P a C-213/02 P, EU:C:2005:408, body 462 a 463).

16 – „Podle žádného z argumentů žalobkyně však nelze dojít k závěru, že se v projednávané věci jedná o případ uvedený v bodě 166 výše. Skutečnosti tak, jak vyplývají z napadeného rozhodnutí a ze spisu, aniž je žalobkyně zpochybnila, umožňují dospět k závěru, že skutečnostem odpovídá spíše hypotéza uvedená v bodě 167 výše“.

17 – Vzhledem k tomu, že prostředky, které TV2 obdržela, byly vypočteny tak, aby jí poskytly vyrovnání za správu veřejné služby, za kterou byla odpovědná, byla TV2 příjemcem podpory, jejíž existence byla zjištěna (jelikož nebyly splněny čtyři podmínky judikátu Altmark).

84. Domnívám se, že vzhledem k tomu, že tento návrh není uveden v jejím vlastním kasačním opravném prostředku proti napadenému rozsudku (viz mé dnešní stanovisko ve věci C-656/15 P)[18] ani ve vedlejším kasačním opravném prostředku, nýbrž v její kasační odpovědi na projednávaný kasační opravný prostředek společnosti TV2 A/S a že tento návrh nesměřuje k úplnému nebo částečnému odmítnutí či zamítnutí kasačního opravného prostředku (článek 174 jednacího řádu Soudního dvora), nemůže Komise rozšířit předmět projednávaného kasačního opravného prostředku, který se netýká těchto posouzení. Její návrh musí být tedy odmítnut jako nepřípustný.

85. Kromě toho, jak rovněž uznává Komise, vzhledem k tomu, že podmínky judikátu Altmark jsou kumulativní, měla by navrhovatelka na takovém návrhu na nahrazení odůvodnění zájem pouze v případě, kdyby bylo vyhověno prvnímu důvodu kasačního opravného prostředku společnosti TV2 A/S, týkajícímu se aplikace čtvrté podmínky judikátu Altmark, což se nestalo. Uvedený návrh je tedy třeba považovat v každém případě za neúčinný.

IV. K nákladům řízení

86. Podle čl. 184 odst. 2 jednacího řádu rozhodne Soudní dvůr o nákladech řízení, není-li kasační opravný prostředek opodstatněný. Podle čl. 138 odst. 1 tohoto jednacího řádu, který se použije na řízení o kasačním opravném prostředku na základě čl. 184 odst. 1 uvedeného jednacího řádu, se účastníku řízení, který neměl ve věci úspěch, uloží náhrada nákladů řízení, pokud to účastník, který měl ve věci úspěch, požadoval. Vzhledem k tomu, že Komise a Viasat požadovaly náhradu nákladů řízení a společnost TV2 A/S neměla ve věci úspěch, je důvodné uložit posledně uvedené náhradu nákladů řízení.

87. Podle čl. 140 odst. 1 jednacího řádu, jenž se na řízení o kasačním opravném prostředku použije na základě čl. 184 odst. 1 tohoto jednacího řádu, členské státy a orgány, které vstoupily do řízení jako vedlejší účastníci, nesou vlastní náklady řízení. Dánské království jakožto vedlejší účastník řízení před Tribunálem ponese vlastní náklady řízení.

V. Závěry

88. S ohledem na všechny výše uvedené úvahy navrhuji, aby Soudní dvůr kasační opravný prostředek zamítl a uložil společnosti TV2/Danmark A/S náhradu nákladů řízení Evropské komise a společnosti Viasat Broadcasting UK Ltd. Dánské království ponese vlastní náklady řízení.

18 – Komise nezpochybnila posouzení Tribunálu týkající se druhé podmínky judikátu Altmark.